

Finansutskottets betänkande

1978/79: 26

angående riksdagens revisorers organisation och verksamhetsformer samt anslag för budgetåret 1979/80 till riksdagens revisorer och deras kansli

I detta betänkande behandlar utskottet

talmanskonferensens skrivelse med överlämnande av betänkande om riksdagens revisorers organisation och verksamhetsformer (förslag 1978/79: 4),

den med anledning av förslaget väckta motionen 1978/79: 2171 av Bengt Fagerlund m. fl. (s) och

propositionen 1978/79: 100 bilaga 20 i vad avser punkten D 6 Riksdagens revisorer och deras kansli.

Till utskottet har inkommit en skrivelse 1979-01-25 från riksdagens revisorer angående anslaget till Riksdagens revisorer och deras kansli.

Utskottet har berett konstitutionsutskottet och riksdagens revisorer tillfälle att avge yttrande över förslaget 1978/79: 4. Yttrandena är fogade som *bilagor* till detta betänkande.

1. Riksdagens revisorers organisation och verksamhetsformer. I förslag 1978/79: 4 har talmanskonferensen överlämnat av utredningen angående en allmän översyn av riksdagens arbetsformer avgivet betänkande vari, såvitt nu är i fråga, riksdagen föreslagits att

1. godkänna de riktlinjer för riksdagens revisorers verksamhet som angetts i utredningens betänkande, och

2. anta vid betänkandet fogat förslag till lag om ändring i lagen (RFS 1975: 9) med instruktion för riksdagens revisorer.

Det vid utredningens betänkande fogade förslaget till lag är av följande lydelse:

Förslag till

Lag om ändring i lagen (RFS 1975: 9) med instruktion för riksdagens revisorer

Riksdagen föreskriver att 7 och 12 §§ lagen (RFS 1975: 9) med instruktion för riksdagens revisorer skall ha nedan angivna lydelse.

1 Riksdagen 1978/79. 5 saml. Nr 26

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

7 §

Till grund för arbetet hos revisorerna skall ligga en granskningsplan, omfattande de ärenden som skall närmare undersökas. Granskningsplan fastställs årligen av revisorerna, som även kan besluta om granskning i särskild ordning av ärenden som icke är upptagna på planen.

I samband med upprättande av granskningsplan och när skäl annars föreligger skall samråd angående granskningsverksamheten äga rum med riksdagens utskott.

12 §

Revisorerna skall hos riksdagen eller regeringen göra de framställningar som de finner befogade med anledning av vad som har uppmärksamrats vid granskningen.

Revisorerna skall hos riksdagen göra de framställningar som de finner befogade med anledning av vad som har uppmärksamrats vid granskningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979.

I motionen 1978/79: 2171 av Bengt Fagerlund m. fl. (s) hemställs att en utredning som omfattar riksdagens revision av statsförvaltningen tillsätts enligt något av de alternativ som angetts i motionen.

Utskottet

Genom riksdagens beslut i maj 1978 överlämnades till utredningen angående en allmän översyn av riksdagens arbetsformer ett förslag från riksdagens revisorer angående vissa förändringar av revisionens organisation och verksamhet samt en motion i samma ärende. Utredningen betonar i det nu avlämnade betänkande som talmanskonferensen överlämnat till riksdagen, att vissa av de förslag som väckts motionsvis fordrar ett utredningsarbete av helt annan omfattning än som ansetts lämpligt inom arbetsformsutredningens ram. De begränsade förslag som nu läggs fram har enligt utredningen den fördelen att de kan genomföras snabbt. Det ter sig enligt utredningen naturligt att man avvaktar resultatet av en sådan delreform innan man tar ställning till mer genomgripande förslag.

Utredningen har stannat för att behandla tre delfrågor, vilka enligt utredningen framstår som särskilt betydelsefulla om man skall uppnå en effektivisering av verksamheten. För det första rör det de valda revisorernas möjligheter att delta i arbetet med hänsyn till bl. a. de krav som ställs på ledamöternas insatser tidsmässigt. För det andra gäller det sättet för avslutning av granskningsärendena, dvs. till vem framställningar med anledning av granskningsärendena i fortsättningen bör riktas. Slutligen gäller det anknytningen av revisionens arbete till

riksdagen och dess utskott. Utredningen berör också frågan om revisorernas benämning.

Revisorernas arbetsbelastning. Utredningen understryker att riksdagen genom sin kontrollmakt har en skyldighet att granska dels riksdagens egna verk, dels statsförvaltningen i övrigt, på grundval av de initiativ som tas av revisorerna, riksdagen eller dess utskott. Att utveckla riksdagens revisorer till att ha i princip samma arbetssätt, arbetsfält och arbetsmetoder som riksrevisionsverket ter sig emellertid inte önskvärt. Genom ett mera aktivt deltagande av revisorerna själva bör i stället arbetet enligt utredningen kunna få en inriktning som stämmer överens med riksdagsrevisionens uppgift som parlamentariskt kontrollorgan.

En utveckling i denna riktning aktualiserar i sin tur problemet med arbetsbelastningen för de valda revisorerna. Utredningen avvisar tanken att en riksdagsrevisor inte samtidigt skulle få vara ledamot eller suppleant i utskott. En sådan bestämmelse skulle kunna leda till icke önskvärda rekryteringssvårigheter för revisionen, anför utredningen, som därtill fogar synpunkten att det ofta är i egenskap av utskottsledamot som revisorn har de bästa möjligheterna att få uppslag till granskningsärenden. I första hand måste man liksom hittills lita till att de som utsetts till revisorer avväger sina uppdrag så att tillräcklig tid står till buds för revisionsuppdraget, anför utredningen.

Utredningen avvisar likaså tanken att öka ut antalet revisorer. En utökning med ytterligare en avdelning om fyra ledamöter och fyra suppleanter kan enligt utredningen befaras leda till en alltför otymplig organisation.

Utredningens förslag i denna del har tillstyrkts av konstitutionsutskottet i dess yttrande. Inte heller riksdagens revisorer har framfört invändningar.

Finansutskottet har inget att erinra mot de av utredningen framförda synpunkterna. Förslaget i denna del tillstyrks av utskottet.

Framställningar från revisorerna med anledning av granskningsärendena. År 1967 infördes möjligheter för riksdagens revisorer att rikta framställningar direkt till regeringen. Arbetsformsutredningen pekar i sitt betänkande på att hänvändelser till regeringen därefter blivit helt dominerande jämfört med möjligheten att gå till riksdagen, varigenom riksdagen i ytterligt begränsad utsträckning fått tillfälle att följa upp revisionens verksamhet i de enskilda granskningsärendena. För riksdagens del är det bl. a. från informationssynpunkt en betydande nackdel att inte utskott och kammare kan delta i slutbehandlingen av granskningsärendena, anför utredningen.

Mot bakgrund av önskvärdheten av en närmare anknytning av revisionen till riksdagsarbetet föreslår utredningen nu att instruktionen för

riksdagens revisorer ändras så att revisorerna måste vända sig till riksdagen med de framställningar de finner befogade. Det blir sedan riksdagens sak att efter sedvanlig behandling i fackutskotten ta ställning till vad som skall ske i ärendet.

Också i denna del har konstitutionsutskottet tillstyrkt förslaget och det har lämnats utan erinran av riksdagens revisorer i deras yttrande.

Finansutskottet finner för sin del den föreslagna omläggningen nödvändig om det skall vara möjligt att knyta riksdagens revisionsverksamhet mer direkt till riksdagens utskott och till riksdagsarbetet i övrigt. Utskottet tillstyrker sålunda att instruktionen för riksdagens revisorer ändras i enlighet med utredningens förslag.

Revisorerna har i sitt yttrande anfört att det inte synes rimligt att revisorerna tar upp riksdagens tid med ärenden av obetydlig eller rent teknisk art. De har förutsatt att det bör vara möjligt att samtidigt med anmälan för riksdagen av principiella ställningstaganden i ett granskningsärende under hand sända en promemoria till ifrågavarande departement eller myndighet i vilken frågor av mindre betydelse tas upp och bedöms och att endast en anmälan i denna del sålunda görs till riksdagen.

Finansutskottet delar revisorernas mening i denna fråga. Ett granskningsärende bör sålunda i vissa fall kunna avslutas på det sätt revisorerna beskriver.

Närmare anknytning av revisionen till riksdagens utskott. Redan av det föregående har framgått att riksdagens revisorers verksamhet enligt arbetsformsutredningens uppfattning bör knytas närmare det egentliga riksdagsarbetet. Därigenom skulle revisionens ställning som ett riksdagens organ understrykas och revisionens verksamhet få ökad auktoritet, anför utredningen. Bland de konkreta uppslag som förs fram av utredningen återfinns förslaget att revisionens ordförande genom skrivelse skall bereda utskotten tillfälle att inkomma med synpunkter på frågor som kan förtjäna uppmärksammas när granskningsplanen görs upp. En sådan inbjudan har sänts ut redan denna vår, och ett stort antal tänkbara granskningspunkter har på detta sätt väckts. Den beträdda vägen synes sålunda framkomlig, och utskottet tillstyrker att förfarandet kommer till regelmässig användning framöver.

Utredningen föreslår därjämte att riksdagen uttalar sig för att en form av informationsutbyte startar mellan revisorerna och utskotten. Utbytet föreslås få formen av regelbundna överläggningar mellan utskottspresidierna och resp. avdelningsordförande. Utskottet tillstyrker att ett utbyte av den föreslagna arten kommer till stånd.

I motionen 2171 aktualiseras en mera genomgripande förändring av den parlamentariska revisionsverksamheten. En särskild utredning begärs. Finansutskottet delar emellertid arbetsformsutredningens och konstitutionsutskottets redovisade mening att frågan om tillkallande av en ny utredning om riksdagens revisorer bör anstå i avvaktan på erfarenhe-

terna av de förslag som utredningen nu lagt fram. Motionsyrkandet avstyrks sålunda.

Revisorernas benämning. Arbetsformsutredningen tar i betänkandet också upp frågan om benämningen av riksdagens revisorer. Revisorerna hade i det förslag som lämnades riksdagen 1978 (förslag 1977/78: 12) hemställt att institutionen borde benämnas statsrevisionen. I det yttrande som finansutskottet då avgav i frågan till konstitutionsutskottet (FiU 1977/78: 4 y) avstyrkte finansutskottet namnändringen och pekade på att benämningen statsrevisionen skulle kunna leda till sammanblandning med riksrevisionsverket, regeringens organ för revision av statsförvaltningen.

Utredningen biträder i sitt betänkande finansutskottets då framförda mening. I det yttrande som inkommit från riksdagens revisorer vidhåller revisorerna sin uppfattning att benämningen bör ändras.

Finansutskottet har inte ändrat uppfattning i frågan. Begreppet riksdagens revisorer är inarbetat sedan mycket lång tid tillbaka och måste sägas mycket väl beskriva verksamhetens art. Särskilt märkligt skulle det enligt utskottets mening vara att ersätta denna precisa benämning med någonting avsevärt mer svårtolkat i samma ögonblick som riksdagen genom nya riktlinjer än starkare markerar revisionens karaktär av ett riksdagens organ, väl avskilt från den statliga revisionen i övrigt. Benämningen riksdagens revisorer bör enligt utskottets mening sålunda bibehållas.

Utskottet hemställer

1. att riksdagen avslår motionen 1978/79: 2171,
2. att riksdagen godkänner de riktlinjer för riksdagens revisorers verksamhet som angetts i förslag 1978/79: 4,
3. att riksdagen antar det i förslag 1978/79: 4 framlagda förslaget till lag om ändring i lagen (RFS 1975: 9) med instruktion för riksdagens revisorer.

2. Anslag till riksdagens revisorer och deras kansli. Riksdagens förvaltningsstyrelse har i propositionen 1978/79: 100 bilaga 20 (budgetdepartementet) under punkten D 6 (s. 23—24) föreslagit riksdagen att till Riksdagens revisorer och deras kansli för budgetåret 1979/80 anvisa ett förslagsanslag av 4 223 000 kr.

I förslag 1978/79: 4 föreslås, såvitt nu är i fråga, att riksdagen till Riksdagens revisorer och deras kansli för budgetåret 1979/80 under sjuttonde huvudtiteln anvisar ytterligare 100 000 kr. för revisorernas kostnader för konsulter.

Riksdagens revisorer har i skrivelse 1979-01-25 vänt sig direkt till finansutskottet med begäran att utskottet måtte föreslå riksdagen att till

Riksdagens revisorer och deras kansli för budgetåret 1979/80 anvisa ett förslagsanslag av 4 359 000 kr. och att i detta belopp inte räknas in några medel för den i skrivelsen nämnda, vid riksdagens förvaltningskontor nu placerade tjänsten som kontorsassistent.

Utskottet

Under den föregående punkten har utskottet tagit ställning i frågan om revisorernas organisation. Tanken på en uppbyggnad av en fjärde revisionsavdelning har därvid avvisats, vilket i hög grad är avgörande också i frågan om dimensioneringen av revisorernas kansli. Utskottet delar utredningens uppfattning i denna fråga och avstyrker — även med beaktande av de synpunkter revisorerna framfört i sitt yttrande — en allmän utbyggnad av kansliresurserna. Vad som i sammanhanget bör kunna diskuteras är en viss förstärkning av de resurser som ställs till revisorernas förfogande för att anlita konsulter och experter. Utskottet delar härvidlag utredningens mening att beloppet för dessa ändamål bör ökas med 100 000 kr. till 250 000 kr. Någon ytterligare höjning av det slag revisorerna förordat anser sig utskottet inte kunna tillstyrka.

Vad gäller de i budgetpropositionen äskade medlen till Riksdagens revisorer och deras kansli tillstyrker utskottet bifall till förvaltningsstyrelsens förslag, inberäknat medel för överflyttning av en tjänst som kontorsassistent till revisorerna. I anledning av den särskilda skrivelse revisorerna inkommit med i anslagsfrågan vill utskottet erinra om att det åligger varje myndighet att disponera beviljade anslagsmedel på ett sådant sätt att långsiktiga åtaganden görs endast inom den ram som beviljade anslagsmedel ger utrymme för. Revisorerna befinner sig i detta hänseende inte i annan situation än andra myndigheter. Revisorernas erinringar bör inte föranleda någon justering av anslagsberäkningen.

Utskottet hemställer

att riksdagen med anledning av propositionen 1978/79: 100 bilaga 20 punkten D 6 och med bifall till förslaget 1978/79: 4 moment 3 till *Riksdagens revisorer och deras kansli* för budgetåret 1979/80 anvisar ett förslagsanslag av 4 323 000 kr.

Stockholm den 22 mars 1979

På finansutskottets vägnar

BJÖRN MOLIN

Närvarande: Björn Molin (fp), Knut Johansson (s), Torsten Gustafsson (c), Paul Jansson (s), Arne Pettersson (s), Anton Fågelsbo (c), Arne Gadd (s), Knut Wachtmeister (m), Per-Axel Nilsson (s), Anita Gradin (s), Olle Wästberg i Stockholm (fp), Rune Rydén (m), Karin Flodström (s) och Axel Kristiansson (c).

Konstitutionsutskottets yttrande

1978/79: 3 y

över talmanskonferensens förslag (1978/79: 4) om riksdagens revisorers organisation och verksamhetsformer jämte motion

Till finansutskottet

Finansutskottet har berett konstitutionsutskottet tillfälle att yttra sig över förslaget 1978/79: 4 innehållande ett av utredningen angående en allmän översyn av riksdagens arbetsformer avgivet betänkande om riksdagens revisorers organisation och verksamhetsformer jämte motion med anledning av förslaget.

Som framgår av betänkandet föreslår utredningen en närmare anknytning av revisionsverksamheten till riksdagens utskott och därmed till riksdagen. I detta syfte förordas bl. a. att regelbundet samråd angående granskningsverksamheten sker mellan revisorerna och utskotten. Som ett ytterligare led i verksamhetens fastare anknytning till riksdagens arbete föreslår utredningen vidare, att de framställningar revisorerna finner befogade med anledning av iakttagelser under granskningen i fortsättningen endast bör göras till riksdagen. Enligt utredningen bör de nämnda förslagen föranleda ändringar i instruktionen för riksdagens revisorer. Förslag härom läggs fram i betänkandet. Betänkandet innehåller förslag till uppräknning av anslaget till revisorerna och deras kansli med 100 000 kronor fr. o. m. nästa budgetår för revisorernas kostnader för anlitande av utomstående konsulter.

Med anledning av förslaget har väckts motionen 1978/79: 2171 av Bengt Fagerlund m. fl. (s). I motionen framhålls att de förslag utredningen lagt fram är ägnade att stärka det parlamentariska inflytandet över revisionsverksamheten och därför bör genomföras. Då förslagen emellertid är av begränsad innebörd bör enligt motionen frågan om en mera genomgripande förändring av den parlamentariska revisionsverksamheten aktualiseras. I motionen begärs att en utredning tillsätts i detta syfte.

Konstitutionsutskottet får för sin del anföra följande. Enligt utskottet är det värdefullt att den av utredningen företagna översynen av riksdagens revisorers organisation och verksamhetsformer kommit till stånd. Utskottet finner utredningens förslag väl avvägda. Den förordade närmare anknytningen av revisorernas verksamhet till riksdagens arbete är ägnad att ge ytterligare tyngd åt det betydelsefulla arbete som bedrivs inom ramen för riksdagens revisionsverksamhet.

Bilaga 1

I den nu aktuella motionen liksom i tidigare motioner har förts fram tanken att det parlamentariska revisionsarbetet lämpligen borde föras över till riksdagens utskott. På den punkten har utredningen uttalat, att en omläggning av revisionsverksamheten till att bedrivas inom utskotten rymmer en rad både praktiska och principiella problem, vilkas belysning fordrar ett utredningsarbete av helt annan omfattning än som ansetts lämplig inom denna utrednings ram.

Enligt utredningens bedömning bör man emellertid genom reformer inom det nuvarande systemet kunna komma till rätta med åtminstone en del av de problem som finns i nu gällande ordning för revisionsverksamheten. Utredningen framhåller att de begränsade förslag som läggs fram har den fördelen att de kan genomföras snabbt. Det är enligt utredningen naturligt att man avvaktar resultatet av dessa delreformer innan ställning tas till mer genomgripande förslag, t. ex. ett överförande av revisionsverksamheten till riksdagens utskott.

Utskottet delar utredningens uppfattning i det nämnda avseendet och anser således att frågan om tillkallande av en ny utredning om riksdagens revisorer bör anstå i avvaktan på erfarenheterna av de förslag som utredningen nu lagt fram. Det sagda innebär att utskottet tillstyrker utredningens förslag och avstyrker yrkandet i motionen 2171. Utskottet har dock inte ansett sig böra ingå på frågan om revisorernas anslagsbehov.

Stockholm den 27 februari 1979

På konstitutionsutskottets vägnar

KARL BOO

Närvarande: Karl Boo (c), Hilding Johansson (s), Holger Mossberg (s), Torkel Lindahl (fp), Olle Svensson (s), Sven-Erik Nordin (c), Ove Karlsson (s), Lars Schött (m), Bengt Kindbom (c), Yngve Nyquist (s), Britta Hammarbacken (c), Per Unckel (m), Kerstin Nilsson (s) och Marianne Ståhlberg (s).

*Bilaga 2***Yttrande från****Riksdagens revisorer (1979-03-14)**

Med anledning av finansutskottets remiss av arbetsformsutredningens förslag angående riksdagens revisorers organisation och verksamhetsformer vill revisorerna anföra följande.

Utredningen konstaterar att — trots de reformer som blev resultatet av ett omfattande utredningsarbete under 1960- och 1970-talen vissa tvivel ändock kvarstår om riksdagens revision bedrivs på ett ändamålsenligt sätt. Ett bevis härpå är enligt utredningen de motioner som väckts i ämnet under åren 1976—1978, i vilka krävs översyn av revisionen i syfte bl. a. att knyta verksamheten närmare till riksdagens utskott.

En så radikal omläggning av revisionsverksamheten som att flytta över verksamheten till utskotten, vilket föreslagits i vissa motioner, rymmer emellertid enligt utredningen en rad både praktiska och principiella problem. En belysning av dessa frågor fordrar ett utredningsarbete av helt annan omfattning än vad som ansetts lämplig att göra inom den nu aktuella utredningens ram. Utredningen bedömer det dock möjligt att genom reformer inom det nuvarande systemet kunna komma till rätta med åtminstone en del av de problem som finns och som också påtalats i de aktuella motionerna.

Utredningen har stannat inför tre frågor som framstått som särskilt betydelsefulla i syfte att göra revisorernas verksamhet mera effektiv.

Den första frågan rör de valda revisorernas möjligheter att delta i arbetet med hänsyn till bl. a. de krav som ställs på ledamöternas insatser tidsmässigt.

Den andra frågan gäller sättet för avslutning av revisorernas granskningsärenden, dvs. till vem framställningar med anledning av granskningsverksamheten i fortsättningen bör riktas.

Ett tredje problemområde gäller revisionens anknytning till arbetet i riksdagen och i dess utskott.

Dessutom har utredningen berört frågan om revisionens benämning samt vissa organisations- och anslagsfrågor.

De begränsade förslag till förändringar som utredningen nu lägger fram har enligt utredningen den fördelen att de kan genomföras snabbt. Man bör sedan enligt utredningen avvakta resultatet av denna delreform innan man tar ställning till mer genomgripande förslag. Det kan enligt utredningen inte uteslutas att det i ett längre tidsperspektiv kan uppkomma behov att företa ytterligare förändringar.

Den syn på revisorernas uppgifter som utredningen redovisar överensstämmer enligt revisorernas mening i grunden med den som revisorerna

Bilaga 2

gett uttryck för i sitt eget, till finansutskottet avgivna förslag till ändring av revisorernas verksamhet och organisation m. m. (Förs. 1977/78: 12). Revisorerna har därför inte något att erinra mot de av utredningen framförda synpunkterna på frågorna om revisorernas deltagande i revisionarbetet, redovisningen till riksdagen av de i anledning av revisionsverksamheten väckta förslagen och anknytningen av revisionens arbete till riksdagen och dess utskott.

Det är enligt revisorernas mening särskilt viktigt att i detta sammanhang understryka den skillnad i förutsättningarna för bedrivande av revisionell verksamhet som gäller för å ena sidan riksdagens revisorer och de regeringen underställda revisionsorganen å den andra.

Riksdagens revisorers arbete präglas av revisorernas ställning som indirekt valda representanter för det svenska folket och med den folkliga anknytning detta innebär. En annorlunda ställning intar de regeringen underställda revisionsorganen, vars arbete av naturliga skäl bestäms av den ställning revisionsorganen har i organisationen och av att dessa revisionsorgan till övervägande del är en ren tjänstemannarevision.

Någon risk för dubblering av arbetet inom den statliga revisionsorganisationen behöver därför inte förekomma. Däremot bör — som utredningen påpekat — riksdagsrevisorernas arbete genom ett aktivt deltagande från revisorernas sida ges en inriktning som stämmer överens med riksdagsrevisionens uppgift som parlamentariskt kontrollorgan. Som ett led i denna strävan bör ingå att revisorerna spelar en betydligt aktivare roll genom en närmare anknytning av revisionens arbete till arbetet i riksdagens utskott. Med den bakgrunden talar därför starka skäl för de av utredningen föreslagna regelbundna kontakterna mellan revisionen och utskotten.

Revisorerna vill i detta sammanhang erinra om att ordföranden i revisionen i särskild skrivelse uppmanat riksdagens utskott att före den 15 februari i år till revisorerna anmäla de frågor utskotten önskade få närmare belysta genom utredning från revisorernas sida. Hittills har 13 sådana ärenden anmälts. Bland dessa ärenden kan nämnas försvarsutskottets begäran att samspelet och ansvarsförhållandena vid anskaffning av materiel för försvarsmakten utreds, trafikutskottets att konsekvenserna i såväl ekonomiskt som personellt avseende av SJ:s regionala omorganisation i dess helhet utreds och näringsutskottets att en undersökning görs dels av hur ett statligt lån till Uddeholms AB utnyttjats, dels av den ekonomiska uppgörelsen mellan staten och Gränges och Stora Kopparberg vid bildandet av Svenskt Stål AB. Dessutom har civilutskottet föreslagit att exekutionsväsendets möjligheter att effektivt kunna fullgöra sina uppgifter blir föremål för utredning.

Revisorerna finner detta intresse för revisionens arbete från utskot-

Bilaga 2

tens sida positivt. Revisorerna vill också nämna att de funnit de anmälda frågorna väl ägnade att bli föremål för närmare behandling. Revisorerna vill understryka att såväl en ökning av de parlamentariska insatserna i revisionen som den ökade arbetsbelastning som de från utskotten inkomna granskningsuppslagen innebär medför dock krav på att det finns tillräckliga utredningsresurser vid revisorernas kansli. En resursförstärkning framstår som angelägen. Med hänvisning till utskottens nu uttalade förväntningar på riksdagsrevisionens insatser beklagar vi att de förslag om ökade resurser som revisorerna fört fram i den ovan nämnda skrivelsen inte har tillgodosetts.

En närmare analys av revisionens nu aktuella arbetsuppgifter visar att ett minimikrav för fullgörandet av den parlamentariska revisionens uppgifter i godtagbar omfattning och inom rimlig tid är att den av revisorerna i skrivelse den 26 januari 1978 föreslagna förstärkningen av revisorernas kansli genomförs.

I sin skrivelse har revisorerna bl. a. föreslagit att en ny utredningsenhet, bestående av chef, ytterligare två handläggare och en assistent, skall inrättas vid kansliet för utredning av hastigt aktualiserade granskningsärenden och att kansliets stabsenhet skall förstärkas med ytterligare en handläggartjänst. Med tanke på föreliggande arbetsuppgifter finns starka skäl för denna personalförstärkning.

Av skrivelse till finansutskottet den 25 januari 1979 framgår att det inte är möjligt för revisorerna att skapa ökat granskningsutrymme genom omDispositioneringar och omprioriteringar, såvida inte hela utredningsverksamheten skall förryckas och värdefulla arbetsinsatser gå förlorade. Det är svårt att avbryta pågående ärenden för att bereda plats åt nya.

En omprövning av granskningsplanen görs fortlöpande.

I det läge som sålunda råder anser sig revisorerna böra vidhålla sitt i fjolårets skrivelse framförda förslag om förstärkning av nu tillgängliga utredningsresurser, dock med den ändringen att en kraftigare tilldelning av medel för anlitande av konsulter och utomstående experter, en uppräkning till minst 450 000 kronor, yrkas. När det gäller medel för konsulter och utomstående experter fordras medel, förutom till den granskning som görs av riksdagsförvaltningen genom anlitande av auktoriserade revisorer, för anlitande av biträde av experter vid utredningar inom olika förvaltningsområden, såsom skatteexperter, tekniska experter, dataexperter m. m.

Den av utredningen nu förordade omläggningen av formerna för revisorernas arbete, främst den nya ordningen för avgivande av förslag i granskningsverksamheten, föranleder ingen erinran från revisorernas sida, vare sig när det gäller redovisning av revisorernas ställningstaganden i olika frågor eller vid arbetet på att ta fram erforderligt besluts-

Bilaga 2

underlag. Då det inte synes rimligt att revisorerna tar upp riksdagens tid med ärenden av obetydlig eller rent teknisk art, har revisorerna förutsatt att revisorerna, samtidigt som de anmäler principiella ställningstaganden i ett granskningsärende för riksdagen, under hand kan sända en promemoria till ifrågakommande departement eller myndighet i vilken frågor av mindre betydenhet tas upp och bedöms och att endast en anmälan i denna del behöver göras till riksdagen.

En fråga av mer speciell karaktär som behandlats av utredningen gäller revisionens benämning.

Revisorerna har tidigare föreslagit att uttrycket Riksdagens revisorer ersätts med Statsrevisionen. Revisorerna vidhåller sin uppfattning om att namnet Statsrevisionen är mer adekvat än den nuvarande benämningen.

Vad beträffar den av Bengt Fagerlund m. fl. avlämnade motionen i ämnet har revisorerna, utöver vad de tidigare anfört angående överflyttande av det revisionella arbetet till utskotten, inte mer att anföra än att revisorerna självfallet inte har något att erinra mot att även den parlamentariska revisionens verksamhet och utformning bedöms vid en total översyn av de av riksdagen inrättade kontrollfunktionerna.

På riksdagens revisorers vägnar

FRITZ BÖRJESSON